

**EUROPESE ASSEMBLEE VOOR VEILIGHEID EN DEFENSIE
(ASSEMBLEE VAN DE WEST-EUROPESE UNIE)
Verslag van het eerste gedeelte van de 54ste zitting van de Assemblée
Parijs, 3-5 juni 2008**

Het eerste gedeelte van de 54ste zitting vond plaats onder het Franse voorzitterschap van de Raad van de WEU, dat aanving op 1 januari 2008. Frankrijk zal eveneens het voorzitterschap waarnemen tijdens het tweede semester van 2008.

Tijdens de zitting hebben volgende prominenten de Assemblée toegesproken:

- De h. Karl ERJAVEC, Minister van landsverdediging van Slovenië, vertegenwoordiger van het Sloveense EU-voorzitterschap
- De h. Jean-Pierre JOUYET, Frans Staatssecretaris belast met Europese zaken, vertegenwoordiger van het Franse WEU-voorzitterschap en van het aantredende EU-voorzitterschap
- De h. Terry DAVIS, Secretaris-generaal van de Raad van Europa
- Mevr. Karin KORTMANN, Parlementair Staatssecretaris bij het Duitse ministerie voor economische samenwerking en ontwikkeling
- Z.E. De h. Dmitri ROGOZINE, Ambassadeur, Permanent vertegenwoordiger van de Russische Federatie bij de NAVO

* * * * *

Op de dagorde van deze zitting stonden volgende rapporten:

- De herziening van de Europese Veiligheidsstrategie - Antwoord op het jaarverslag van de Raad (*Verslaggever de h. Daniel Ducarme*)
- De parlementaire samenwerking inzake veiligheid in de regio van de Zwarte Zee (*Verslaggever de h. Rik Daems*)
- 2008: een beslissend jaar voor de Westelijke Balkan
- De missie van de Europese Unie EUFOR Tsjaad/RCA
- De aankoop van defensie-uitrusting in Europa
- Onbemande gevechtsvliegtuigen: Europese projecten
- Ruimtesystemen voor Europese veiligheid: GMES en Galileo – Antwoord op het jaarverslag van de Raad
- Politieke ontwikkelingen in Afghanistan en Pakistan
- Defensiebeleid van Rusland
- Evaluatie van de impact van gewapende conflicten op het milieu
- Bevelketens bij militaire operaties van de Europese Unie

* * * * *

De herziening van de Europese Veiligheidsstrategie – Antwoord op het jaarverslag van de Raad (Verslag C/2000 van de h. Daniel Ducarme: Aanbeveling 816)

In zijn voorstelling herinnerde *volksvertegenwoordiger Daniel Ducarme*, rapporteur voor de Politieke commissie, eraan dat de Europese Raad op 14 december 2007 beslist had dat het tijd was om de vier jaar eerder aangenomen Europese Veiligheidsstrategie opnieuw te bestuderen, teneinde elementen voor te stellen ter verbetering en, indien nodig, ter vervollediging ervan.

De spreker wees erop dat de Europese Veiligheidsstrategie (EVS) terecht wordt beschouwd als een van de beste referentiedocumenten, maar dat zij toch ook enkele zwakke punten heeft. Zo is de Strategie niet erg duidelijk over de relaties van de EU met de NAVO en derde landen, en vertoont zij belangrijke lacunes, meer bepaald wat de rol van kernwapens en van de ruimte in de Europese veiligheid betreft. Rekening houdend met nieuwe veiligheidsuitdagingen zoals energie, invloed van klimaatwijzigingen, terrorisme en cybercriminaliteit, moet de nieuwe Strategie zich bovendien meer baseren op een veiligheidsconcept dat de bestaande verwevenheid erkent van interne veiligheid en externe veiligheid.

2008 is een scharnierjaar omdat het huidige mandaat van de Europese Raad de goedkeuring van de nieuwe EVS voor december 2008 vooropstelt. Volgens de spreker heeft Europa nood aan een duidelijk en welomschreven kader voor haar buitenlands- en veiligheidsbeleid. Dat kader moet steunen op vijf pijlers: de toekenning van een leerstellige waarde aan het Verdrag van Lissabon, de overeenstemming tussen wederzijdse bijstand en wederzijdse verdediging, de overgang van de versterkte samenwerking naar de permanente gestructureerde samenwerking, de verduidelijking van het partnership tussen de EU en de NAVO, en de bevordering van de totstandbrenging van een Europese markt voor defensie-uitrusting.

De eerste pijler ontwikkelt de stelling dat het Verdrag van Lissabon een duidelijk leerstellig karakter moet vertonen inzake het EVDB. De nieuwe Hoge Vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid /Ondervoorzitter van de Europese Commissie moet belast worden met de opstelling van een Witboek inzake buitenlands beleid, veiligheid en defensie, om zo duidelijke richtlijnen te geven aan het nieuwe bestuur van de Unie dat zal aantreden in 2009, bij de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Verder is ook een militaire sub-strategie nodig ter precisering van de middelen waarmee de EU denkt haar doelstellingen te bereiken, om zo te komen tot een grondige strategische herziening.

De tweede pijler duidt op het belang om wederzijdse bijstand en verdediging met elkaar in overeenstemming te brengen. Het Verdrag van Lissabon vermeldt een wederzijdse bijstand tussen de Lidstaten, daar waar het Verdrag van Brussel, dat de WEU opgericht heeft, het over wederzijdse verdediging heeft. Het begrip wederzijdse “verdediging” betekent dat bij een aanval of terroristische daden automatisch een militaire interventie op de been wordt gebracht, hetgeen niet het geval is bij de term “bijstand”.

De derde pijler verwijst naar het belang van de permanente gestructureerde samenwerking. De Lidstaten worden aangemoedigd om gebruik te maken van alle mogelijkheden die de permanente gestructureerde samenwerking biedt. Die bepalingen maken het mogelijk dat leden van de Unie die dat willen, een diepgaande samenwerking kunnen aangaan. Die bepalingen vergemakkelijken ook het proces om

defensiecapaciteiten tot stand te brengen tussen Lidstaten die meer middelen willen investeren.

De vierde pijler legt de nadruk op de uitwerking van een duidelijker partnership met de NAVO, waardoor de Unie een betere informatie- en inlichtingenbeheersing zou hebben, om zo op autonome wijze het hoofd te kunnen bieden aan veiligheidsbedreigingen en om permanente plannings- en beslissingscapaciteiten te kunnen opzetten om de civiele en militaire operaties zo goed mogelijk te leiden. Europa moet over een kader beschikken waarbinnen het autonoom kan optreden voor de verdediging van haar gemeenschappelijke belangen en gedeelde waarden, terwijl het in partnership met de NAVO werkt.

De vijfde pijler handelt over de noodzaak om de totstandbrenging te bespoedigen van een open Europese markt voor defensie-uitrusting. Het Europese beleidsvermogen moet kunnen steunen op een industrieel vermogen opdat de EU de grondslag zou kunnen leggen voor haar eigen strijdkracht.

De Assemblee heeft de aanbeveling unaniem goedgekeurd, mits de goedkeuring van een amendement voor een versteviging van de samenwerking op het vlak van veiligheid met Turkije. Dat voorstel werd betwist door *senator Philippe Monfils*, die eraan herinnerde dat Turkije nog steeds militair en illegaal het noordelijk gedeelte van Cyprus bezet.

De parlementaire samenwerking op het gebied van veiligheid in de regio van de Zwarte Zee (Verslag C/2002 van de h. Rik Daems: Richtlijn 128)

In zijn voorstelling wees *volksvertegenwoordiger R. Daems*, verslaggever voor de Commissie voor parlementaire betrekkingen en public relations, op het wezenlijke strategisch belang van de Zwarte Zee.

De omvang van de risico's voortkomend uit de regio van de Zwarte Zee, die een impact kunnen hebben op het welzijn van alle Europeanen, werd lange tijd onderschat. Nu Bulgarije en Roemenië zijn toegetreden tot de EU, zal de Zwarte Zee een grens vormen met de Schengen-zone. Het wordt dus hoog tijd om aandacht te schenken aan die regio.

De spreker heeft een overzicht geschetst van de risico's die een weerslag kunnen hebben op de veiligheid van heel Europa.

De eerste risicofactor is het feit dat de olie- en gasbevoorrading van de EU meer en meer door die regio loopt.

Een ander risico-element is de vervuiling, niet alleen de vervuiling die verbonden is met de energiesector, maar ook de opslag van wapens die dateren uit de Sovjetperiode inclusief kernafval.

Een derde risicofactor is verbonden aan de sterke economische groei in de regio van de Zwarte Zee. Die groei gebeurt echter in een klimaat dat niet altijd investeringen in de privé-sector aanmoedigt. De regio wordt immers enorm geplaagd door problemen die te maken hebben met corruptie en fraude.

Een vierde element is het probleem van de verboden handel in de regio – koopwaar, wapens, drugs, maar ook mensenhandel met clandestiene immigratie -, een probleem dat toeneemt met de globalisering. De globalisering heeft immers niet alleen een weerslag op de economie, maar ook op de georganiseerde misdaad.

Er dient ook rekening te worden gehouden met de terroristische dreiging, vermits het moderne terrorisme de kanalen van de georganiseerde misdaad gebruikt om haar acties voor te bereiden, meer bepaald de kanalen voor het witwassen van fondsen.

Nationalistische onafhankelijkheidsbewegingen vormen ook een bedreiging. De opkomst van de democratie in Oost-Europa heeft het voor pro-Westerse partijen mogelijk gemaakt aan de macht te komen, maar zij heeft ook separatistische strekkingen aangemoedigd. De regio van de Zwarte Zee kent een hoge concentratie van zogenaamde “bevroren” conflicten. - Abchazië, Zuid-Ossetië, Nagorni-Karabach en Transnistrië – en er lijkt geen oplossing in het vooruitzicht.

Tenslotte is er ook de verontrustende toename van het religieus extremisme in de regio. Voor de spreker is hetgeen zich in de Zwarte Zee afspeelt van fundamenteel belang voor het welzijn van alle Europese landen. Vandaar dat er in de richtlijn vier aanbevelingen worden geformuleerd.

Eerst en vooral is er het voorstel om de parlementen van alle landen grenzend aan de regio van de Zwarte Zee die geen lid zijn van de Assemblee, uit te nodigen om “partners” te worden, zodat die volledige geografische zone wordt opgenomen in haar bevoegdheden, hetgeen nu mogelijk is door de recente wijziging van het Handvest en het Reglement van de Assemblee. Men moet stoppen te redeneren in termen die te maken hebben met de koude oorlog: die landen zijn niet langer satellieten van Rusland.

Vervolgens dient er een samenwerkingsprotocol te worden uitgewerkt met de Parlementaire Assemblee van de Zwarte Zee (PABSEC), die over een grote economische expertise beschikt, teneinde synergieën tot stand te brengen om samen te werken rond thema's die van gemeenschappelijk belang zijn.

De derde aanbeveling betreft het oprichten van een speciale subcommissie binnen de Assemblee om de veiligheidsuitdagingen met de oostgrens van Europa te analyseren en om een actieplan uit te werken dat aan de nieuwe geopolitieke situatie is aangepast.

Tot slot zouden die initiatieven de aanloop kunnen vormen tot een interparlementaire dialoog met de landen grenzend aan de Kaspische Zee, omdat die landen vaak aan de oorsprong liggen van de gebeurtenissen in de regio van de Zwarte Zee.

De richtlijn werd unaniem goedgekeurd. In de plenaire zitting werden er geen amendementen ingediend. (Tijdens de commissievergadering werden enkele amendementen van de Turkse delegatie en van de Griekse delegatie door de verslaggever aanvaard.)

2008: een beslissend jaar voor de Westelijke Balkan (Verslag C/2001 van de h. Pedro Agramunt Font de Mora: Aanbeveling 817)

De Assemblee bevestigt haar engagement voor de vrede en de stabiliteit in de Westelijke Balkanlanden. Zij is zich evenwel bewust van het “afhankelijkheidssyndroom van de Balkan”, op grond waarvan de internationale gemeenschap als een bemiddelaar en tevens als een “melkkoe” wordt beschouwd, en is dan ook van mening dat de Europese Unie van strategie dient te veranderen om de economische onafhankelijkheid van de regio in plaats van de afhankelijkheid van subsidies aan te moedigen.

In haar aanbeveling nodigt de Assemblee de EU-Lidstaten onder meer uit om:

- de inspanningen voort te zetten en erop te letten dat alle Lidstaten de EULEX-missie Kosovo steunen zodat ze kan beschikken over het nodige personeel, uitrusting en financiering om haar taak te vervullen;
- erop toe te zien dat de Kosovaarse overheid woord houdt wat betreft de minderheden, de Rechtsstaat, de corruptie en de strijd tegen de georganiseerde misdaad;
- de inspanningen voort te zetten om de voordelen te blijven benadrukken van een eventuele toekomstige toetreding van Servië tot de EU;
- de samenwerking met Servië en Bosnië-Herzegovina te verstevigen opdat alle personen waartegen een aanhoudingsbevel loopt van het Joegoslavië-tribunaal (ICTY) zouden worden aangehouden en uitgeleverd aan Den Haag;
- Griekenland en de “Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië” aan te moedigen om een wederzijds aanvaardbare oplossing te vinden voor het oude meningsverschil rond de naamkwestie, opdat het land zich zou kunnen toespitsen op zijn Europese en Euro-Atlantische vooruitzichten.

De missie van de Europese Unie EUFOR Tsjaad/RCA (Verslag C/2007 van de h. René Rouquet en de h. Ruhi Acikgöz: Aanbeveling 818)

De Assemblee staat volledig achter de inspanningen geleverd door regionale en internationale organisaties, meer bepaald door de UNO en de Afrikaanse Unie, ten voordele van de stabilisering en de beveiliging van Darfoer en van de aangrenzende gebieden.

De Assemblee meent dat de inzet van Europese EUFOR-troepen in Tsjaad en in de Centraal-Afrikaanse Republiek ter bescherming van de vluchtelingen die het slachtoffer zijn van het conflict in Darfoer, zowel een grote stap vooruit betekent alsook een test voor de geloofwaardigheid van het EVDB en van de EU. Het betreft inderdaad de belangrijkste militaire operatie die de EU ooit ondernomen heeft, die de schijnwerpers zal richten op haar inzet en vermogen om haar verantwoordelijkheden na te komen in multidimensionele humanitaire conflicten, meer bepaald in Afrika.

De Assemblee doet dan ook de aanbeveling om op actieve wijze de inspanningen van de EUFOR-missie Tsjaad/RCA te steunen. Zij roept ook op tot meer soepelheid in het mechanisme van de politieke beslissingsneming (waar de unanimité vereist is).

De Assemblee dringt ook aan op een snelle hervorming van het Athena-mechanisme voor de financiering van militaire EU-operaties van crisisbeheersing, om ervoor te zorgen dat alle landen die de beslissing nemen om een operatie op te starten er op zijn minst financieel toe bijdragen.

De Assemblee wenst tevens dat de EU zou beschikken over een permanente bevel- en planningscapaciteit voor de operaties en dat zij het principe opnieuw zou onderzoeken inzake de selectie en de rol van de “kadernatie”, gelet op de grote problemen bij de fase van de troepenvorming.

De aankoop van defensie-uitrusting in Europa (Verslag C/2005 van de h. Edward O'Hara: Aanbeveling 819)

De Assemblee stelt vast dat de Europese markt voor defensie-uitrusting (EDEM) gekenmerkt wordt door versnippering, verdeling en overlapping, vooral in de zee- en landsectoren. De Assemblee doet dan ook de aanbeveling om hervormingen en rationalisatie in die defensiesectoren aan te moedigen.

De Assemblee meent dat het Europees Defensieagentschap (EDA) inspanningen moet leveren voor de opheffing van de begrenzingen en beperkingen die nog steeds van toepassing zijn op de toegang tot de Amerikaanse markt en op de industriële en technologische samenwerking. Zij raadt tevens aan om maatregelen te nemen om, op termijn, de hinderpalen weg te werken die nog bestaan tussen de Europese landen en die nadelig zijn voor de transparantie bij de aankoop van defensie-uitrusting en de overdracht van defensietechnologieën.

Volgens de aanbeveling zou het EDA belast moeten worden met de opvolging van de toepassing van de richtlijnen die werden voorbereid door de Commissie en zou het Agentschap formele werkrelaties moeten aangaan met de OCCAR-organisatie en met bevoegde NAVO-instanties. De Assemblee benadrukt ook het belang van de uitvoering binnen de vastgestelde termijnen van de defensieprogramma's, om zo bijkomende lasten en kosten voor de bedrijven te vermijden, hetgeen tevens een negatief effect heeft op de exportvooruitzichten van Europees defensiemateriaal.

Voor wat betreft de technologieoverdracht en de intellectuele eigendomsrechten, meent de Assemblee dat een gezamenlijke Europese aanpak ten opzichte van de Verenigde Staten noodzakelijk is, een taak die zou kunnen worden toevertrouwd aan het EDA.

Onbemande gevechtsvliegtuigen: Europese projecten (Verslag C/2006 van de h. Nigel Evans: Aanbeveling 820)

De Assemblee onderstreept de toenemende rol van onbemande luchtvaartsystemen bij militaire operaties en op het vlak van binnenlandse veiligheid. Die technologieën versterken de inlichtingen-, verkennings- en bewakingsmissies, alsook de missies inzake het verkennen van doelwitten.

In haar aanbeveling spreekt de Assemblee zich uit voor de voortzetting van de Europese programma's voor technologiedemonstratie van onbemande gevechtsvliegtuigen (UCAV), waarbij tevens een gecoördineerd overleg wordt opgestart binnen de NAVO en de EU over de noden en de gebruiksdoctrines van die systemen.

De Assemblee betreurt de versnippering en de overlapping van de drie Europese projecten (Neuron, Taranis en Barracuda) en moedigt de coördinatie, de samenwerking en de informatie-uitwisseling aan tussen de landen en de bedrijven betrokken bij dat onderzoek, samen met de NATO, het EDA, de OCCAR-organisatie en de betrokken bedrijven, om zo de risico's op dubbel gebruik en institutionele wedijver te verminderen.

In haar aanbeveling stelt de Assemblee de bevordering voorop van informatie-uitwisseling over de UCAV-systemen tussen Europa en de Verenigde Staten met het oog op hun toekomstige interoperabiliteit. Zij vraagt met aandrang erop te letten dat elke transatlantische technologieoverdracht op dat vlak wederkerig zou zijn, met inachtnaam van de vereisten van nationale veiligheid van de landen en van de belangen van de industrie in Europa.

Ruimtevaartssystemen voor de Europese veiligheid: GMES en Galileo (Verslag C/2004 van de h. Edward O'Hara en de h. Giannicola Sinisi: Aanbeveling 821)

De Assemblee is van mening dat men zich vandaag de dag veiligheid en defensie niet meer kan voorstellen zonder aangepaste en performante ruimtevaartssystemen.

De twee Europese ruimtevaartssystemen GMES (Global Monitoring for Environment and Security) en Galileo zijn van groot belang voor de EU, meer bepaald voor het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB).

GMES is een initiatief dat berust op het delen en het standaardiseren van reeds bestaande middelen voor ruimteobservatie en op het ontwikkelen van nieuwe capaciteiten. Het systeem moet het voor de EU mogelijk maken om zich op termijn uit te rusten met een autonome, coherente en gecentraliseerde eenheid voor de waarneming van de aarde op alle niveau's (lokaal, regionaal en mondiaal).

Het Galileo-project is een ambitieus programma van satellietnavigatie. Het voorziet 30 satellieten die op gemiddelde hoogte in een baan om de aarde zullen worden gebracht, en een netwerk van ongeveer 40 grondstations. Het Galileo-project heeft vertraging opgelopen door industriële en politieke moeilijkheden. Die problemen zijn overwonnen dankzij de tussenkomst van de Europese Commissie die nu volledig belast is met het gehele programma. Op veiligheidsvlak zal de EU door dit project haar autonomie kunnen doen gelden op het vlak van satellietnavigatie en –localisatie.

In haar aanbeveling vraagt de Assemblee aan de EU om de verloren tijd inzake het ruimtenavigatieproject Galileo in te halen en lessen te trekken uit de mislukking in 2007 van het publiek-private partnershipsysteem ter financiering ervan.

Politieke ontwikkelingen in Afghanistan en Pakistan (Verslag C/2010 van de h. Detlef Dzembritzki: Aanbeveling 822)

De Assemblee blijft onvoorwaardelijk de inspanningen steunen van de internationale gemeenschap voor de wederopbouw van Afghanistan, hetgeen een verbintenis op lange termijn inhoudt.

De Assemblee raadt de EU aan ernstig werk te maken van een samenhangend Europees strategisch concept voor de civiele en militaire betrokkenheid in de wederopbouw van Afghanistan. Zij vraagt meer inspanningen te leveren voor de uitwerking van een eenvormige Europese aanpak inzake essentiële domeinen zoals de ordehandhaving, de invoering van de Rechtsstaat en de strijd tegen drugs.

De Assemblee beveelt tevens aan om in nauwe samenwerking te handelen met de Verenigde Staten en met de UNO om te bekomen dat, in het verlengde van de beslissing van de NAVO in Boekarest, de internationale bijdrage tot de inspanningen voor de wederopbouw zich op lange termijn zal voortzetten tot de veiligheid, de stabiliteit en de Rechtsstaat in geheel Afghanistan tot stand is gebracht.

De Assemblee stelt een coherente gemeenschappelijke aanpak voorop ten opzichte van de burens van Afghanistan om hen te betrekken bij het zoeken naar een wezenlijke en duurzame vrede. Zij beveelt de uitwerking van economische en sociale ontwikkelingsprogramma's aan in de tribale gebieden aan weerskanten van de grens tussen Pakistan en Afghanistan.

De Assemblee raadt verder aan meer samen te werken met Iran waarbij ten volle gebruik moet worden gemaakt van de grondige kennis die Iran heeft van de cultuur en de samenleving van de regio en van het wezenlijk belang van Iran voor een stabiel Afghanistan.

Het defensiebeleid van Rusland (Verslag C/2008 van de h. Andrea Rigoni: Aanbeveling 823)

De Assemblee meent dat het defensiebeleid van Rusland, in het raam van haar relaties met organisaties zoals de NAVO of de EU, van die grootmacht eerder een strategische onderhandelingspartner maakt dan wel een echte partner.

In haar aanbeveling vraagt de Assemblee aan de EU en de NAVO om hun samenwerking met Rusland over de netelige kwestie van het “Theatre Missile Defence”-systeem, alsook hun dialoog over het behoud van de verworvenheden van het Verdrag inzake Conventionele Strijdkrachten in Europa (CSE).

De Assemblee nodigt de EU verder uit om een gemeenschappelijke aanpak te bepalen om, daar waar beide partijen gemeenschappelijke belangen hebben, Rusland te betrekken bij de crisisbeheersingsoperaties van de EU, alsook om de dialoog over Europese veiligheids- en defensiekwesties op te nemen in het partnership tussen de EU en Rusland. De Assemblee maakt ook de aanbevelingen om:

- de bilaterale en multilaterale samenwerking tussen de Europese landen en Rusland op het vlak van defensie en defensie-uitrusting en technologieën voort te zetten;
- een beleid te blijven voeren dat gericht is op de toetreding tot de EU en tot de NAVO van elk Europees land dat beantwoordt aan de vastgestelde criteria;
- in overleg met Rusland, een gemeenschappelijk standpunt uit te werken over de flankzones, in het Hoge Noorden en in Zuidoost-Europa, om een nieuwe bewapeningswedloop in die gevoelige gebieden te vermijden.

Evaluatie van de impact van gewapende conflicten op het milieu (Verslag C/2003 van de h. Gianpaolo Silvestri: Resolutie 134)

De Assemblee betreurt het dat de evaluatie van de impact van gewapende conflicten op het milieu niet wordt beschouwd als een fundamenteel begrip waarmee rekening dient te worden gehouden bij de uitvoering van het defensiebeleid.

Zij meent dat de gevolgen van de militaire handelingen op het milieu soms rampzaliger zijn dan de oorlogsdaden zelf en dat de ingezette middelen niet buitensporig mogen zijn ten aanzien van de te bereiken militaire doelstelling.

Zij is ervan overtuigd dat de regeringen hun legers ernstig moeten aansporen om, zowel in vredes- als in oorlogstijd, de internationale normen die voor het behoud van de natuurlijke rijkdommen opgesteld zijn, moeten naleven.

In haar aanbeveling nodigt de Assemblee de nationale parlementen uit om een voortdurende sensibilisering na te streven voor de noodzaak om de verantwoordelijken van de militaire planning een evaluatie op te leggen inzake de impact van gewapende conflicten op het milieu en om daartoe gebruik te maken van alle mogelijkheden die de parlementaire procedures bieden bij de debatten over de defensiebegroting en de inzet van troepen in internationale operaties.

De Assemblee nodigt de EU uit ervoor te zorgen dat begrippen zoals preventieactie of evaluatie en toekenning van bevoegdheden worden overgenomen door het Europees Defensieagentschap (EDA).

Bevelketens bij militaire operaties van de Europese Unie (Verslag C/2009 van de h. Doug Henderson)

Tijdens deze zitting werd het verslag ter informatie aan de Assemblee voorgesteld. Na dit eerste onderzoek zullen de aanbevelingen tijdens de volgende zitting in december 2008 worden goedgekeurd.

In het verslag worden de drie opties weergegeven waarover de EU beschikt om een crisisbeheersingsoperatie te plannen en te leiden (het gebruik van de structuren van de NAVO – SHAPE in het raam van de Berlijn-plus akkoorden, of het beroep op een van de operationele hoofdkwartieren voorgesteld door vijf EU-Lidstaten in het raam van het concept van “kadernatie”, of het Operationeel Centrum binnen het EUMS.)

Er wordt vastgesteld dat een permanente operationele structuur zou bijdragen tot de noodzakelijke synergie voor de ontwikkeling van een Europese strategische cultuur waarbij alle lidstaten worden betrokken, met inbegrip van de landen die geen lid zijn van de NAVO (Oostenrijk, Ierland, Malta, Cyprus, Finland, Zweden).

* * * * *

Recente publicaties van het “*Institute for Security Studies*” (Chaillot Papers)

N° 109 – EU relations with Brazil, China, India and Russia, Ummu S. Bava, juni 2008

N° 108 – Ukraine: Quo Vadis?, Sabine Fischer, februari 2008

N° 107 – Is there an Albanian question?, Judy Batt, januari 2008